

Liman 12 August 1885

Dragă Burlă,

Au trecut peste două săptămâni de când sunt aici și
mă coc zilnic în băi de glod cald de 30 grade. ~~Pe vremea~~
Nu pot zice că vremea aceasta a trecut fără să mi
facă bine. Durerile reținute pe care le aveam în
Iasi, mi le mai simt aici, însă încă nu foarte
candele s'a melior și mă tem că, de s'ar meliora
chiar, vindecarea să nu fie temporară și să nu
apară din nou când mă voi întoarce în țară.
La Odessa n'am fost în timpul acesta decât o
vorbă două ori ca să mi iau medicamente și
tidnu. Cel din urmă e și scump și rău.
măcăr în primă ^{aceste} Orientului din mine o duc

È timp asemenea să chibruim în privința lui
nervus rerum, căci de m'oiu vindeca, de
un m'oiu vindeca, de plăta șiu că un pot
să scap. Iui trebuie 100 de rubl cel puțin —
dac'or f'imez multe, un vor stăci nimie.

În cazul când un le veți trimite, rămân încă
ca 60 franci pentru întoarcere, din cari am
să plătesc o zi sau două rămânerea în Odesa
pentru vizarea pasportului, biletul de drum și
neapăratele bacesisuri. Iar de un un le veți
trimite, vor îngriji cinormii ruși pentru mine
în v'o încăperea a onorabilei poliți.

Timea peia e cam recovasa și de amenință
pururea să ploae, totuși un face decât să
picure din când în când.

Încolo, dușmanul cel mare al singurătății
mele est urâtul. Persoanele câte sunt

abia v'o două din el sup. câte un cuvânt nemțesc
ori franțuzesc. Astfel — de și un tocmăi vorbaret
de felul meu — sunt condamnat la un mutism
absolut. De citit n'am armenes ce citi, de căs
e ediție a lui Heine, rătăcitu printre buclăci
doctoului secundar. Pîn' acum încă un
nu'mi interesează. Într-o zi
la o mai mare acțiune, v'au v'olus
laculii cu frametul lor neincetat, iata
singurul acompaniament al zilelor și noptilor,
cari se scurg uniform și monotone ca bătaie
unii ceasornic de părete.

Rugându-te dar să mă uși aici, înosul
printre Onși, român al teu

credincios prieten

M. Eminescu